

Kurs: **CG1009 Examensarbete, kandidat, klassisk musik, 15 hp**
2013

Kandidatexamen

Institutionen för klassisk musik, Kungl. Musikhögskolan i Stockholm

Handledare: Christina Billing

Tinna Árnadóttir

Examination

Programblad och reflektion inom examensarbete

Inspelning av det självständiga, konstnärliga arbetet
finns dokumenterat i det tryckta exemplaret av denna
text på KMH:s bibliotek.

Examination

3/6 2013 16:00 Stora Salen

Tinna Árnadóttir söng

Program

Jean Sibelius (1865-1957)

Men min fågel märks dock icke

Benjamin Britten (1913-1976)

Now the leaves are falling fast

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Ridente la calma

In uomini ur Così fan tutte

**O zittre nicht.. Zum leiden ur Die
Zauberflöte**

Giuseppe Verdi (1813-1901)

Saper vorreste ur Un Ballo in Maschera

Gian Carlo Menotti (1911-2007)

**Hello! Oh, Margaret it's you ur The
Telephone**

Programkommentarer

Men min fågel märks dock icke – J. Sibelius

De sex sångarna i op. 36 har varit bland Sibelius mest populära verk ända sedan uruppförandet. Många av sångerna förmedlar känslor av sorg, förlust och död. Flickan sjunger om våren som välkomnar alla fåglar med sol och värme. Hon vill vara lika vänlig som våren men hittar inte ur mörkret och ingen ser hennes sorg.

Now the leaves are falling fast – B. Britten

Britten skrev sångcykeln ”On This Island” till dikter av W. H. Auden ur hans bok med samma namn. Titeln på boken kom lustigt nog när Auden var på resa i Island.

Ridente la calma – W. A. Mozart

Ett arrangemang av arian ”Il caro mio bene” ur operan Armida, skivet av Josef Mysliveček, en god vän till familjen Mozart. I sången, säger sångerskan till sin älskare att vara lugn, att koppla av i hennes famn och vara nöjd. I B-delen, ber sångerskan sin älskare att komma till henne och trassla in henne i kedjor av hans kärlek.

In uomini, in soldati – ur Così fan tutte – W. A. Mozart

Dorabella och Fiordiligi är mycket ledsna eftersom de tror att deras fästmän lämnar dem för att gå i krig. Despina hånar systrarna och råder dem att ta nya älskare medan de är borta.

Oh zittre nicht... Zum leiden – ur Die Zauberflöte – W. A. Mozart

Detta är Nattens drottningns första aria i operan. Tamino har sett en bild av Pamina och blivit förälskad i henne. Nattens drottning kommer in och berättar för Tamino att Pamina, hennes dotter, har blivit bortförd av Sarastro och att han måste rädde henne.

Saper vorreste – ur Un Ballo in Maschera – G. Verdi

På maskeraden, försöker Anckarström greve få reda på av Oscar vilken kostym kung Gustavo bär. Oscar vägrar att berätta och retar honom.

Hello! Oh, Margaret, it's you. – ur The Telephone – G. C. Menotti

The Telephone är en opera i en akt med två karaktärer, Lucy och Ben. Ben ska resa bort men går till Lucy på vägen för att han vill fria innan han åker. Han blir alltid avbruten av att telefonen ringer.

Reflektioner

För en sångare är kunskap om anatomi oerhört viktigt. Jag tycker att det borde vara obligatoriskt i studerandet av sång eller i alla fall del av en kurs därför att hela kroppen är vårt instrument, inte bara stämbanden. Om man vet hur musklerna man använder fungerar och ser ut hjälper det när man blir trött eller något inte känns rätt, man förstår vad det kan bero på och hur man skulle kunna lösa det. Det hjälper också när man ska sjunga i en opera t.ex. och ska kanske sitta, att veta hur det är bäst att hålla kroppen för att kunna sjunga utan att anstränga sig på fel sett. Jag har fått lära mig om det i mina sånglektioner och känner att det är kunskap jag absolut vill utveckla vidare.

Jag har lärt mig känna bättre vad som passar min röst bäst och vad jag absolut inte kan sjunga. Till exempel passar det mig bra att sjunga Mozart men jag är absolut ingen wagnersångerska. För Mozartoperor krävs det klar ton, tydlig diktning och långa andetag. Om man lyssnar på Mozart-arior så skulle man kunna tänka att det är lätt att sjunga men om tekniken inte fungerar så blir det jobbigt. För mig kommer det passa bäst att sjunga soubrette-karaktärerna i Mozarts operor t.ex. ”Despina” i *Così fan tutte*, ”Zerlina” i *Don Giovanni* och ”Susanna” i *Figaros Bröllop*. Rösten som krävs för dem är lätt och ljus och kan klara av snabba linjer också. Mozarts operor är också oftast lätta och komiska och kortare än Wagners. Wagneroperor är mycket långa och då krävs det en röst med mycket kraft och uthållighet och också en otrolig räckvidd. Mycket mörkare och mer dramatiska än en soubrette. Till exempel i *Siegfried*, kommer sopranen in efter fyra och halv timma och ska sjunga en krävande trettio minuters lång duet som ligger högt, efter att ha suttit tyst på scenen väldigt länge. Då krävs det att hon kan hålla sig i karaktär, rösten redo och vara väldigt fokuserad hela tiden.

Jag vet att jag fortfarande har mycket jobb framför mig för att bli den sångerska jag tror jag kan vara. Jag behöver jobba mest t.ex. på mitt stöd, koloratur och drillar. Jag vill också jobba mera med skådespelande för opera och i framtiden hoppas jag få möjligheten att stå på operascenen så ofta jag kan. Jag trivs bäst i operor och jag tror det passar mig väldigt bra.

Det speciella med operor är att där mötes olika konstformer och blir en helhet som kan få en känna mängder av känslor. Du är helt plötslig inte bara sångare, du är också skådespelare och ska kunna sjunga så att det hörs till sista raden över en hel orkester, samtidigt som du agerar och dansar, sitter, ligger eller vad som helst. Det är oerhört krävande och givande att gå in i en karaktär och ge allt vad du kan för att få publiken att glömma bort sig i musiken och öppna sig för en värld av känslor.

